

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κε' 31-46)

Ἔειπε ὁ Κύριος: «Ὅταν θά ἔρθει ὁ Υἱὸς τοῦ Ἄνθρώπου μέ ὅλη του τή μεγαλοπρέπεια καί θά τόν συνοδεύουν ὅλοι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, θά καθίσει στόν βασιλικό θρόνο του. Τότε θά συναχθοῦν μπροστά του ὅλα τά ἔθνη, καί θά τούς ξεχωρίσει ὅπως ξεχωρίζει ὁ βοσκός τά πρόβατα ἀπό τά κατσίκια. Τά πρόβατα θά τά τοποθετήσει στά δεξιά του καί τά κατσίκια στί ἄριστερά του. Θά πεί τότε ὁ βασιλιάς σ' αὐτούς πού βρίσκονται δεξιά του: «ἐλάτε, οἱ εὐλογημένοι ἀπ' τόν Πατέρα μου, κληρονομήστε τή βασιλεία πού σᾶς ἔχει ἐτοίμαστει ἀπ' τήν ἀρχή τοῦ κόσμου. Γιατί, πείνασα καί μοῦ δώσατε νά φάω, δίψασα καί μοῦ δώσατε νά πιῶ, ἤμουν ξένος καί μέ περιμαζέψατε, γυμνός καί μέ ντύσατε, ἄρρωστος καί μ' ἐπισκεφθήκατε, φυλακισμένος κι ἤρθατε νά μέ δεῖτε». Τότε θά τοῦ ἀπαντήσουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ: «Κύριε, πότε σέ εἶδαμε νά πεινάς καί σέ θρέψαμε ἢ νά διψᾷς καί σοῦ δώσαμε νά πιεῖς; Πότε σέ εἶδαμε ξένον καί σέ περιμαζέψαμε ἢ γυμνόν καί σέ ντύσαμε; Πότε σέ εἶδαμε ἄρρωστον ἢ φυλακισμένον κι ἤλθαμε νά σέ ἐπισκεφθοῦμε;» Τότε θά τούς ἀπαντήσει ὁ βασιλιάς: «σᾶς βεβαιώνω πώς ἀφοῦ τά κάνατε αὐτά γιά ἕναν ἀπό τούς ἄσημους ἀδερφούς μου, τά κάνατε γιά μένα». Ὑστερα θά πεί καί σ' αὐτούς πού βρίσκονται ἄριστερά του: «φύγετε ἀπό μπροστά μου, καταραμένοι πηγαίνετε στήν αἰώνια φωτιά, πού ἔχει ἐτοίμαστει γιά τόν διάβολο καί τούς δικούς του. Γιατί, πείνασα καί δέν μοῦ δώσατε νά φάω, δίψασα καί δέν μοῦ δώσατε νά πιῶ, ἤμουν ξένος καί δέν μέ περιμαζέψατε, γυμνός καί δέν μέ ντύσατε, ἄρρωστος καί φυλακισμένος καί δέν ἤρθατε νά μέ δεῖτε». Τότε θά τοῦ ἀπαντήσουν κι αὐτοί: «Κύριε, πότε σέ εἶδαμε πεινασμένον ἢ διψασμένον ἢ ξένον ἢ γυμνόν ἢ ἄρρωστον ἢ φυλακισμένον καί δέν σέ ὑπηρετήσαμε;» Καί θά τούς ἀπαντήσει: «σᾶς βεβαιώνω πώς ἀφοῦ δέν τά κάνατε αὐτά γιά ἕναν ἀπό αὐτούς τούς ἄσημους ἀδερφούς μου, δέν τά κάνατε οὔτε γιά μένα». Αὐτοί λοιπόν θά πάνε στήν αἰώνια τιμωρία, ἐνῶ οἱ δίκαιοι στήν αἰώνια ζωή».

Παρακαλεῖσθε ὅπως φυλάγετε τό παρόν ἐντυπο λόγο θρησκευτικοῦ περιεχομένου καί τῶν εἰκόνων

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ Τῶν ἁγίων 42 μαρτύρων τῶν ἐν Ἄμορίῳ ΚΥΡΙΑΚΗ 6 Μαρτίου 2016

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α' Κορ. η' 8- θ' 2)

Ἄδελφοί, βρώμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὔτε γάρ ἐάν φάγωμεν περισσεύομεν, οὔτε ἐάν μὴ φάγωμεν ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενοῦσιν. Ἐὰν γάρ τις ἴδῃ σε, τὸν ἔχοντα γνῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκοδομηθήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολείται ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθανεν. Οὕτω δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενοῦσαν εἰς Χριστὸν ἁμαρτάνετε. Διόπερ εἰ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέα εἰς τὸν αἰῶνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἑώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Την μεγαλύτερη χαρά την παίρνει κανείς με την θυσία. Με μία μικρή ελεημοσύνη ή καλοσύνη προς τον συνάνθρωπό μας η ψυχή δέχεται θεϊκή αγαλλίαση που ούτε ο μεγαλύτερος καρδιολόγος μπορεί να δώσει.

Ὅσιος Παΐσιος Αγιορείτης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Α΄ Κορ. η΄8- θ΄2)

Αδελφοί, δέν εἶναι οἱ τροφές πού θά καθορίσουν τή θέση μας ἀπέναντι στό Θεό· οὔτε ἄν δέν φᾶμε κάποια ἀπ' αὐτές χάνουμε κάτι οὔτε ἄν φᾶμε ἀποκτᾶμε κάτι παραπάνω. Προσέξτε ὅμως, μήπως τό ἐλεύθερο αὐτό δικαίωμα σας γίνει αἰτία νά σκοντάψουν καί νά πέσουν ἐκεῖνοι πού ἡ πίστη τούς εἶναι ἀδύνατη. Πράγματι, ἄν κάποιος, ἀπ' αὐτούς δεῖ ἐσένα, πού ἔχεις τή «γνώση», νά κάθεται στό τραπέζι ἐνός εἰδωλολατρικοῦ ναοῦ, ἡ συνείδησή του, ἀφοῦ αὐτός εἶναι ἀδύνατος, δέν θά παρασυρθεῖ ἀπό τό παράδειγμά σου καί δέ θά παρακινηθεῖ νά τρώει τά εἰδωλόθυτα; Ἔτσι, ἡ δική σου «γνώση» θά προκαλέσει τόν χαμό αὐτοῦ τοῦ ἀδύνατου, τοῦ ἀδερφοῦ μας, γιά τόν ὁποῖον ὁ Χριστός ἔδωσε τή ζωή του. Ἀμαρτάνοντας ὅμως μ' αὐτό τόν τρόπο ἀπέναντι στούς ἀδερφούς καί πληγώνοντας τή συνείδησή τους πού εἶναι ἀδύνατη, ἀμαρτάνετε ἀπέναντι στόν ἴδιο τόν Χριστό. Γι' αὐτό, ἄν κάποια τροφή μπορεῖ νά γίνεται αἰτία νά σκοντάφτει καί νά πέφτει ὁ ἀδερφός μου, ἐγώ δέν θά βάλω ποτέ κρέας στό στόμα μου, γιά νά μή γίνω αἰτία νά πέσει ὁ ἀδερφός μου. Πάρτε παράδειγμα ἐμένα. Δέν εἶμαι ἀπόστολος; Δέν εἶμαι ἐλεύθερος; Δέν εἶδα ἀναστημένο τόν Ἰησοῦ, τόν Κύριό μας; Δέν εἶστε ἐσεῖς ὁ καρπός τοῦ κόπου μου στήν ὑπηρεσία τοῦ Κυρίου; Κι ἄν ἀκόμα ἄλλοι ἀρνοῦνται νά μέ ἀναγνωρίσουν ὡς ἀπόστολο, γιά σᾶς ὅπωςδήποτε εἶμαι γιατί ἡ ἴδια ἡ ὑπαρξη τῆς ἐκκλησίας σας εἶναι ἡ ἀπόδειξη πώς εἶμαι ἀπόστολος.

**Ζήτα ἀπ' το Θεό να σου είναι σπλαχνικός,
σαν ὅμως εὐσπλαχνος εἶσαι και ἐσύ.**

Ἅγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Ματθ. κε΄ 31-46)

Εἶπεν ὁ Κύριος Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καὶ πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι μετ' αὐτοῦ, τότε καθίσει ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ· καὶ συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφοριεῖ τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Τότε ἐρεῖ ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ· Δεῦτε, οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἠτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Ἐπείνασα γὰρ, καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην καὶ συνηγάγετέ με, γυμνὸς καὶ περιεβάλετέ με, ἠσθένησα καὶ ἐπεσκέψασθέ με, ἐν φυλακῇ ἦμην καὶ ἤλθετε πρὸς με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ οἱ δίκαιοι λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα καὶ ἐθρέψαμεν, ἢ διψῶντα καὶ ἐποτίσαμεν; Πότε δέ σε εἶδομεν ξένον καὶ συνηγάγομεν, ἢ γυμνὸν καὶ περιεβάλομεν; Πότε δέ σε εἶδομεν ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ ἤλθομεν πρὸς σε; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς ἐρεῖ αὐτοῖς Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε. Τότε ἐρεῖ καὶ τοῖς ἐξ εὐωνύμων· Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον τὸ ἠτοιμασμένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ· Ἐπείνασα γὰρ, καὶ οὐκ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν, ἐδίψησα, καὶ οὐκ ἐποτίσατέ με, ξένος ἦμην, καὶ οὐ συνηγάγετέ με, γυμνὸς, καὶ οὐ περιεβάλετέ με, ἀσθενὴς καὶ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθέ με. Τότε ἀποκριθήσονται αὐτῷ καὶ αὐτοὶ λέγοντες· Κύριε, πότε σε εἶδομεν πεινῶντα ἢ διψῶντα ἢ ξένον ἢ γυμνὸν ἢ ἀσθενῆ ἢ ἐν φυλακῇ, καὶ οὐ διηκονήσαμεν σοι; Τότε ἀποκριθήσεται αὐτοῖς λέγων· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐφ' ὅσον οὐκ ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἐλαχίστων, οὐδὲ ἐμοὶ ἐποιήσατε. Καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον.